

ÉRDI ÚJSÁG

• ÉRD
• TÖRÖKBÁLINT
• SZÁZHALOMBATTA

MARCSI
INGALAN és ÜGYVÉDI Iroda
2030. Erd. Hivatalnok u. 24.
06 23/365-930
www.marcsi.eu
e-mail: marcsi@szazhalombatta.hu

"a biztos otthon"

XVIII. évfolyam 7. szám 2008. április 3.

Érd Megyei Jogú Város Önkormányzatának ingyenes, kétheti lapja

KÖZÖS GYÖKEREK ÁPOLÓI

Négy éve alakult meg az Érdi Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület. Mint az egyesület vezetői munkatársunknak elmondták, az egykori tizenhét alapítóhoz mára negyvenhárom lelkes követő csatlakozott. *(Részletek a 4. oldalon.)*

AGÁRDON FÉLÁRON

T. Mészáros András polgármester Turbók Jánossal az Agárdi Popstrand főrendezőjével aláírta az ez évi együttműködési szerződést, majd ismertette a megyei jogú város közeljövőbeli kulturális programjait. *(Részletek az 5. oldalon.)*

Csuka Zoltánra emlékeztünk

Az Ercsi úti temetőben, Csuka Zoltán halálának évfordulójára felújított sírhelyén özvegye, Csukáné Kemény Katalin jelenlétében emlékeztek az érdiek városunk első

díszpolgárára. A költő sírjára először özvegye helyezte el a megemlékezés virágait, majd a város vezetői, a horvát és a szerb kisebbségi önkormányzat, valamint az

érdi intézmények képviselői is megkoszorúzták városunk első díszpolgára, Csuka Zoltán idén felújított sírhelyét.

(Beszámolóink az 5. oldalon.)

Kezdődhet az iskolafelújítás

T. Mészáros András polgármester hétfőn, március 31-én, a sajtó jelenlétében aláírta a Gárdonyi Géza Általános Iskola felújításának, valamint a mellette épülő uszoda létesítésének a kivitelezői szerződését. Május közepén megszűnik a tanítás, így a kivitelezőnek több mint egy év

áll majd a rendelkezésére, hogy felújítsa a régi épületet, valamint megépítse az új épületszárnyat és a tanuszodát. Így a Tusculanum településrészen élő gyermekek 2009 szeptemberében egy korszerű, XXI. századi épületben kezdhetik majd el az új tanévet. *(Részletek a 3. oldalon.)*

Sikeres egészségnap

Egyre népszerűbb a Szepes Gyula Művelődési Központ Vitalitás klubja és a Magyar Rákellenes Liga által szervezett hagyományos Egészségnap. A szűrővizsgálatokon részt vettek több mint fele az 50-64 éves korosztály közé tartozott, szűk

negyede 35-49 esztendő volt és csak minden tizedik volt 20-34 év közötti. Húsz vizsgált személyből háromnak volt magas a vércukor és a koleszterinszintje, négynek magas a vérnyomása.

(Cikkünk a 4. oldalon.)

Negyedszázados évforduló

Huszonöt éves a Hunyadi Általános Iskola; és gazdag programmal, reneszánsz tánccal és középkori színjátékokkal ünnepeltek. Egyebek mellett sportversenyek, szórakoztató vetélkedők, gyermeklélekmelegítő játékok tették családiassá most is a tanintézményt.

(Beszámolóink a 6. oldalon.)

Bizottsági ülés a környezetszennyezésről

Március 20-án tartotta a Környezetvédelmi Bizottság soros ülését, amelyen Érd környezetvédelmi programjával, a szelektív hulladékgyűjtő szigetek anomáliáival, az előző évi beszámolóval, a Pilisi Parkerdővel kötendő megállapodással, a környezetvédelmi alap fel-

használásával kapcsolatos kérdések kerültek napirendre. Egyebek mellett foglalkoztak a szelektív hulladékgyűjtők és környékük rendellenességeivel, ugyanis az edények környékét hulladéklerakónak használják.

(Tudósításunk a 3. oldalon.)

A csatorna hiánya önmagában környezetszennyezés

Vizsy Ferenc István

Március 20-án tartotta a Környezetvédelmi Bizottság soros ülését, amelyen Érd környezetvédelmi programjával, a szelektív hulladékgyűjtő szigetek anomáliáival, az előző évi beszámolóval, a Pilisi Parkerdővel kötendő megállapodással, a környezetvédelmi alap felhasználásával kapcsolatos kérdések kerültek napirendre.

A város környezetvédelmi programját megalapozó állapotfelmérés eddigi eredményei nagyon komoly problémát vetnek fel, amely döntően a csatornázottság hiányára vezethető vissza. Érd 2,7 millió köbméter vizet használ fel évente, amelyből alig 700 000 köbméter jut vissza a csatornába. A háztartásban, iparban felhasznált további kétmilliárd liternyi víz az elégtelen szűrőképességű talajon át szivárogva a város föld alatti édesvíz készletét szennyezi, amelynek negatív hatásai a három saját vízbázis esetében egyértelműen mérhetőek. Komoly figyelmet kell fordítani a már felhagyott és nagyon nehezen regenerálódó, valamint a még használatban lévő földalatti édesvízkészletre, továbbá a felszíni vizekre. A várossal kötött

szervezési körön kívüli vállalkozások esetében felmerült a nem előírás szerinti szennyvízgyűjtés és elhelyezés is.

A légszennyezés okozója döntően a közlekedés, amely egyben a legnagyobb zajforrás is, s ami a meglepő: nem az autópályák közelében a legnagyobb a zajterhelés, hanem a belső főútvonalak mellett, s ott is legfőképpen éjszaka. Az Érdről és közvetlen környezetéről készített légi felvételeken 314 illegális hulladéklerakó számolható meg, amelyek közül 4 igen nagy méretű. A vizsgálat foglalkozott az épített környezet minőségével (stílustalanság), az elektromos szennyezéssel (szúrgárzás), a tájképi környezettel (helyi védettség) – ezeken a területeken a városkép eklektikuságát leszámítva kirívó problémákkal a szakemberek nem találkoztak. Néhány szelektív hulladékgyűjtőt és környékét néhány hulladéklerakónak használnak, így azon túl, hogy így nem töltheti be a szerepét, az ott lakók életminőségét rontja. Az érintettek felszámolási kezdeményezése helyett azonban a zero tolerancia bevezetését, a környezettudatos nevelést, a lokális térfigyelő-kamerák felszerelését, a fokozottabb ellenőrzést és az Érd-Kom Kft. hatékonyabb közremű-

ködését javasolják a bizottsági tagok. A bizottság tagjai – *Döcsakovszky Béla* elnök vezetésével – megvitatták és támogatták a közgyűlés elé kerülő, a Pilisi Parkerdő Zrt.-vel történő, Érd Beliczay-szigetet érintő együttműködési megállapodás megkötésére vonatkozó javaslatot, amely szerint a tulajdonos erdőgazdálkodó és az önkormányzat egyeztetnek a terület megóvásáról, közcélú fejlesztéséről. A Pilisi Parkerdő a most kivágott fák helyett elsősorban őshonos fákat telepít, s gondoskodik a sétatutak és azok környezetének kialakításáról.

Életminőség-rontó hulladékok
(Fotó: Hancsovszki János)

A SZERKESZTŐ JEGYZETE

Forró tavasz

Itt a tavasz, ez a sokak szerint legszebb évszak, a pezsdülés, a megújulás időszaka, és ennek mindenképp örülnünk kell. Igaz, a friss szellő olykor még megborongat, mikor beférkőzik a gallérunk alá, de a napsütés már tagadhatatlanul jelzi: bizony, megérkezett a tavasz, ideje szekrénybe tenni a téli meleg ruhát. Persze lehet, hogy megréfkál az időjárás, és mikor ezek a mondatok kikerülnek a nyomdából, talán éppen visszalátogatnak egy-két napra a mínuszok, és egyáltalán nem lesz kellemes az idő – az irányt, a folyamatot, a „trend”-et azonban lehetetlen nem észrevenni: melegsik körülöttünk a levegő.

Az is igaz azonban, hogy ha a megszokottnál nagyobb hófokúnak érezzük ezt a mostani tavaszt, az előtámadó forróság korántsem csak az időjárásnak köszönhető. Pezsgésbe kezdett körülöttünk a közélet, fortyog a társadalom, politikai csetepaték forrósítják a levegőt, jobban, mint az utóbbi évtizedek bármelyik télkövető, rügyfakasztó évszakában.

Volt itt már forró nyár – hosszú, forró nyár is – meg forró, sőt forrongó ősz, de ez a tavasz, ez most más. Másképpen forró. Fokozatosan forrósodott fel, parlamenti szóváltások, kisebb-nagyobb demonstrációk, sajtóbeli polémikák jelentették a lépcsőket, csoportok, egyesületek, szövetségek alakultak meg vagy formálódtak újjá. Ilyen esetekben a forrongás két irányt vehet fel: szabályozhatatlan, ellenőrizhetetlen lávafolyammá válik, vagy az alkotmányosság medrében hömpölyög tovább. Néhány kisebb radikális megmozdulástól eltekintve nálunk a második változat jött létre, bizonyítva, hogy egy szabályszerű, higgadt nyugalommal végrehajtott népszavazás is járhat lavinaszerű következményekkel.

Mert a következményeket látjuk. Ez a lavina miniszteri bársonyszéket képes elsodorni, pártösszefonódást szétzilálni, és főként: lecsupaszítani az álcázó cukormáztól a tömegbutító hazugságokat, a megtevesztő ígéretek. Azt pedig csak remélni lehet, hogy a „nagy” politikának ezeket a kelepccét nem engedjük közel magunkhoz, hogy az országos szintű hatalmi arrogancia újabb és újabb trükkjeit nem emeljük át saját, helyi közéletünkbe.

És akkor zavartalanul örülhetünk a tavasznak, merthogy vitathatatlanul megérkezett.

Boró

Kezdődhet a felújítás!

B. E.

T. Mészáros András polgármester, valamint *Zorkoczy Géza* ügyvezető igazgató hétfőn, március 31-én, a sajtó jelenlétében aláírta a Gárdonyi Géza Általános Iskola felújításának, valamint a mellette épülő uszoda létesítésének a kivitelezői szerződését az Excluzív Bau Kft.-vel. A hivatalos aláírást követően a városvezetés másnap a kivitelező rendelkezésére bocsátotta a munkaterületet, így az intézményben gyakorlatilag már a héten megtörtént az „első kapavágás.” A Gárdonyi iskola diákjai és pedagógusai, valamint a környéken élők felkészültek az építkezéssel járó kényelmetlenségekre, amelyekről a közelmúltban megtartott lakossági fórumon kaptak részletes tájékoztatást. Az oktatás ideje alatt az Excluzív Bau Kft. olyan munkákat végez el, amelyekkel nem veszé-

Az aláírás után következhet az „első kapavágás”

(A szerző felvétele)

Kirekesztve

Bíró András

Cseng a vezetékes telefonom. Felveszem a kagylót, és azonnal bemutatkozom. Legtöbbször ismerősök, barátok keresnek, olykor a családból, rokonságból valaki. Hanem amikor az ismeretlen hölgy vagy úr valamelyik üdülőhely, üdültetési kft. vagy cég hosszadalmas nevét kezdi közölni, már szánakozva hallgatom, de nincs szívem belé fojtani a szót. Csak amikor befejezi, akkor világosítom föl szegényt, hogy bizony nálunk hiába kereskedett. Mennénk mi kedvezményesen üdülni vagy elfogadnánk a hétvégi, valóban félrúpi pihenés lehetőségét, csak éppen betöltöttük hatvanötödik évünket. Az a nyugdíjas pedig, aki – lett legyen nő vagy férfi – ezt az életkort átlépi, ezzel kirekeszti magát ezekből a kedvezményekből.

A piacgazdasági rendszer pechjére gondolkodni kezdek. Nos, tudom én, a korhatárt valahol meg kell húzni. De – teszem fel a kérdést – a hatvanhat, vagy hetvennyolc, esetleg a nyolcvanöt éves embert miért, mi okból zárják ki a kedvezményből? Úgy gondolja valaki, hogy az említett korú emberek már mozgásképtelenek? Nem válnak munkát? A nyugdíjukon

felül semmiféle adózott jövedelmük sincs? Vagy talán gondolkodni sem tudnak? Ezekből következően semmi szükségük sincs egy kis közösségi kikapcsolódásra? Lehet ám, hogy a döntéshozó úgy véli: a hatvanöt év felettiek, képletesen szólva, „pelenkázásra” szorulnak. Milyen zsenánt is lenne megállítani a buszt, mondjuk a Magas Tátra felé felúton, mert valamelyik 65 év feletti utas éppen e műveletre szorul...

Nem elegáns dolog saját, személyes példával előhozakodni. Mégis kénytelen vagyok kijelenteni, hogy nyugdíjazásom pillanatától kezdve – amely 25 évvel ezelőtt volt –, a mai napig is dolgozom. Körülöttem és ismerőseim körében is dolgozik a nyugdíjasok zöme. Múltkoriban az egyik nyugdíjas kör összejövetelén jártam. Érdeklődésemre kiderült, hogy minden második, harmadik férfi vagy hölgy valamilyen rész munkában érdekelt. Volt persze, aki hat-nyolc órai munkát is vállalt, többségük azonban „csak” napi négyórás munkára kötelezte el magát. És senki se higgye, hogy a fiatalok vagy a középkorúak elővennék el ezek a derék emberek a munkát! Távolról sem. Ők valamennyien kiegészítő „mindenesei” az illető munkahelynek. Szép számmal vannak közöttük, akik

jóval túl is haladták a 65. évüket. Ők – velem együtt többszázra – ki vannak rekesztve a kedvezményes üdülési vagy hétvégi pihenési lehetőségek közül.

Ide tartozik pluszként az a lélektani tényező, miszerint ha az ember dolgozik, hasznosnak érezheti magát. Nos, ez az, amit a jól szervezett és átgondoltan irányított államok vezetői tudnak. A jelenlegi szabályzatok kigondolói azonban mintha nem számolnának ezzel a fontos érvvel-ténnyel. Az APEH azonban mégis számít ránk, hatvanöt év felettiekre, akik még nyolcvan, nyolcvanöt éven túl, a nyugdíj mellett bizonyos jövedelemhez jutunk. És mivel az APEH-nek, helyesebben a kormány pénzügyminiszterének több adóból befolyt pénzre van szüksége a 65 év feletti, nyugdíjasan is dolgozók köréből, újabb rendelettel csavarta szorosabbra a srófot. Ezt magam is érzem. A mellékes csekély keresetemből nem csak az egészségügy támogatására telik az adómból, hanem a valaha adómentes tiszteletdíjból még a nyugdíjalapra is bizonyos összeget levonnak. Adónkra tehát 65 évünkön túl is szüksége van a társadalomnak, de a szociális juttatásokból kirekesztenek bennünket. Önkéntelenül kérdeztetik velem a tények: napjainkban, bizonyos kérdésekben már nemcsak az igazság, hanem a jog is haladoklik?